ΠΑΝΗΓΥΡΑΚΙ ΤΟΥ ΑΪ ΓΙΩΡΓΗ

PANIGYRAKI OF ST. GEORGE

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ / PROGRAMME

22-25 Απριλίου / April 2010

ΑΡΑΧΩΒΑ

«Πανηγυράκι γίνεται ψηλά στον Άϊ Γιώργη»

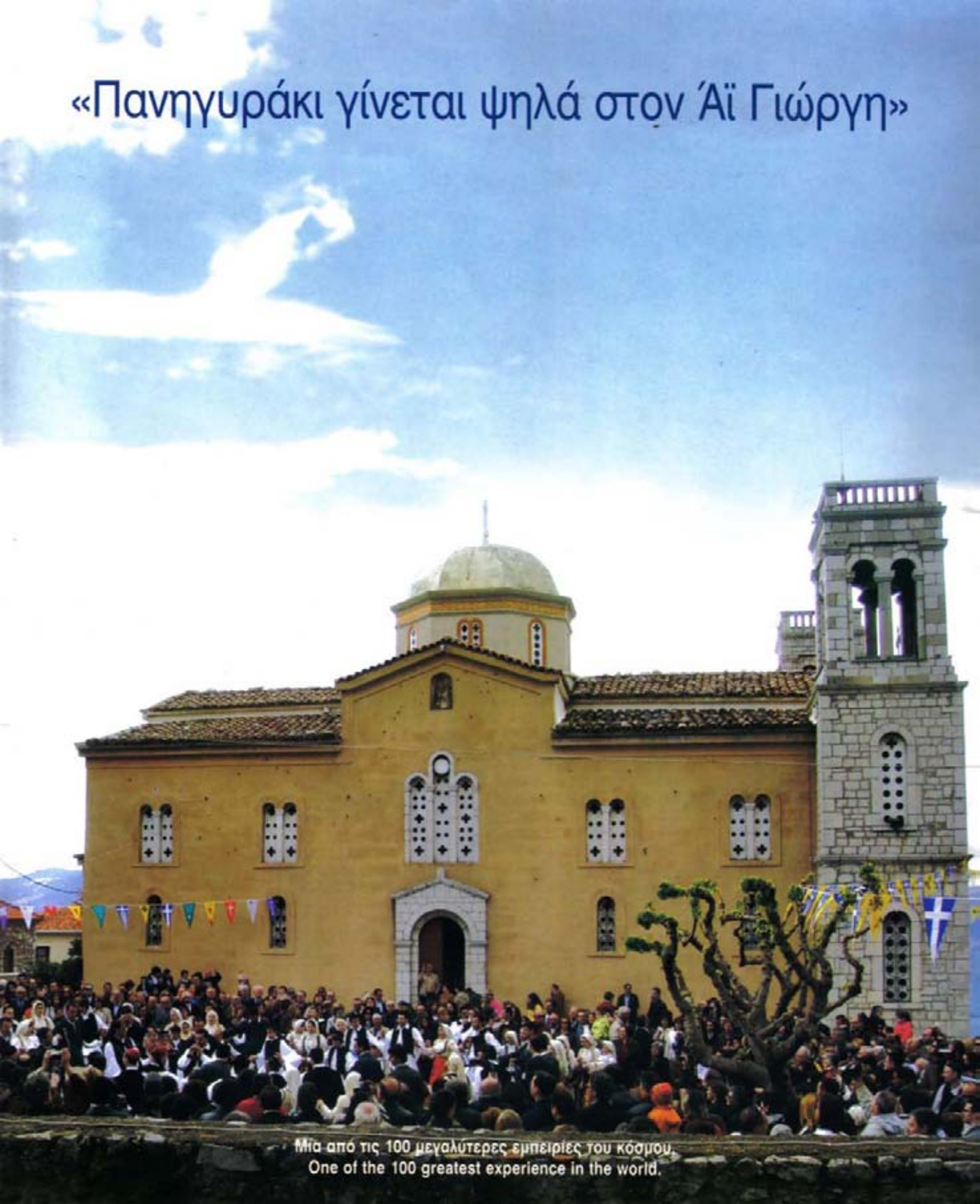

Μία από τις 100 μεγαλύτερες εμπειρίες του κόσμου.
One of the 100 greatest experience in the world.

Το Αραχωβίτικο Δημοτικό Τραγούδι του Άϊ Γιώργη "Πανηγυράκι"

Πανηγυράκι γίνεται ψηλά στον Άγι Γιώργη.
Μαριγώ Φραγκόπουλο.
Το πανηγύρι ήταν πολύ κι ο τόπος ήταν λίγος.
Τώρα ανθίζουν τα κλαριά.
"Γαϊτανό κι αριοπλεγμένο
μια χαρά ήταν το καημένο".
Βαστάει ο δράκος το νερό, διψάει το πανηγύρι.
Έρχουμ', έβγα, δέξε με.
Σκάσαν οι μούλες για νερό και τα στοιχειά απ' τη δίψα.
Γέροντες χορεύουνε.
Κι αυτά τα λιανομούλαρα πέσανε να ψοφήσουν.
Γειά χαρά σου, άνοιξη.
"Γιώργηνα με το φουστάνι
βάλ' τα πρόβατα στη στάνη".
Τρεις λυγερές συνάζονται, να πάν' να πουν του δράκου:
- Απόλα, δράκο μ', το νερό.
- Απόλα, δράκο μ', το νερό να πιεί το πανηγύρι.
Ξένος είμαι, δέξε με.
Βάλαν τις μπόλιες ανοιχτά και στα μαλλιά τους μόσχο.
Μαριγώ Φραγκόπουλο.
Κρεμάσαν και τ' αρμάθια τους ως την ποδιά τους κάτω.
Από βραδύς 'τοιμάστηκαν το δράκο ν'ανταμώσουν,
και την αυγούλα με δροσιά στον Παρνασσό τραβάνε.
Στη Γούρνα σαν ροβόλησαν μπροστά 'νας Καβαλλάρης.
Κρατούσε και στο χέρι του ολόχρυσο κοντάρι.
Τώρα ο δράκος μούγκρισε και βγήκε απ'τη σπηλιά του.
Και με τη γνώμη σκέφτηκε και με το νου του λέει:
- Καλώς το γιόμα πώρχιται, καλώς το κολατσιό μου.
Τις λυγερές αγνάντεψε και τρέχει να τις φάγει.
Μ' ο Καβαλλάρης χύμηξε και τον ποδοπατάει.
Του δράκου κακοφάνηκε, πολύ του βαρυφάνη.
Τυλίγεται στο άλογο, με λύσσα πολεμάει,
να καταπιεί το άλογο μ'όλο τον Καβαλλάρη.
Βγάζει φωτιά απ' το στόμα του, ουρλιάζει και μουγκρίζει.
Μα με τις τρεις τις κονταριές ο δράκος ξεψυχάει.
Κι ο Καβαλλάρης, άφαντος, με τον ψαρή του... πάει.
Κι η Λάμνια αναστέναξε, του βρόντου η δυχατέρα.
Πάει, απολάει το νερό να πιεί το πανηγύρι.
Κάμαν σταυρό οι λυγιρές, στον Άγιο τάξαν τάμα,
και πίσω πάλι γύρισαν, να πάν' στο πανηγύρι.
Ηύραν αρνιά να ψένουνε, κριγιάρια σουβλισμένα.
Κι οι γέροι σέρναν το χορό, ξοπίσω παλληκάρια,
και πάρα πίσω λυγιρές κοντά με τους λεβέντες.

The Traditional Arachovian Song for St. George "Panigyraki"

The Panigyraki is celebrated high up
at the church of Saint George.
Marigo Fragopoulo
The festival was grand and the setting too small.
It's when the trees are blooming.
"Curved and loosely twined, a delight the poor dear."
The Dragon guards the water, the festival is thirsty
I'm comin',come out, receive me.
The mules yearn for water and the spirits die of thirst
Old men are dancing.
And those rickety mules dropped dead
Greetings to you, Spring.
"Giorgena, with your dress, put the sheep in the pen."
Three slender girls get together to go and tell the Dragon:
"Release the water, o' Dragon."
"Release the water, o' Dragon, for the festival to drink."
"I am a visitor, receive me."
They donned their headscarves loosely,
and scented their hair with musk.
Marigo Fragopoulo
They let the waist-strings hang down to their aprons.
They readied themselves at nightfall to face the Dragon,
and in the coolness of the dawn, they headed for Parnassos.
As they reached the Fountain, a Horseman crossed their path.
He held a golden spear in his hand.
That's when the Dragon howled and emerged from his cave.
And this is what its wisdom thought and what its mind uttered:
"Welcome, my approaching meal; welcome, my feast."
It saw the beauties from afar and rushed to eat them.
But the Horseman dashed and trampled it.
The Dragon was not amused, it took it heavily.
It swathed the horse, it fought with fury,
to devour the horse, Horseman and all.
It sprouted fire from its mouth, it howled and roared.
But with three thrusts of the spear, the Dragon breathed its soul.
And the Horseman vanished; along with his grey horse he fled.
And the Ogress groaned; the daughter of loud thunder.
It resigned, and it freed the water for the festival to drink.
The beauties crossed themselves and made offerings to the Saint.
And they headed back, to get to the festival.
They found the lamps roasting and the rams skewered.
And the old men were leading the dance,
with the brave young ones behind.
And further back, the slender women, next to the spirited men.

A Festival "Panigyraki" Honouring St. George

The workship of Saint George in Arachova is inexorably interwoven with the local legents, traditions, songs and history, while its origins are lost in the depths of time.

Towering over Arachova, the glorious church of Saint George has always impressed visitors. Written accounts document its existence in 1676. However, it remains a mystery just how long before that it had stood in the same place. And it is in this beautiful church and its surroundings that the people of Arachova celebrate Panigyraki, the three-day festival honouring Saint George.

The locals have kept their faith alive in Master Saint George –as they call him- and profess it spontaneously during Panigyraki. Age-old customs of Greek religious ceremonies, stemming from antiquity, have been assimilated in this festival and have been preserved unaltered. Presumably, nowhere else in Greece has the celebration of Greek festival been preserved so faithfully as in Arachova, where memories of Byzantium and the years of the Turkish rule are resurrected. The customs that have been closely guarded through the years include: the procession of the Holy Icon of Saint George, which takes place on the eve of his day of observance with Byzantine grandeur and strict order; the dance of the elders; the sporting customs (such as uphill races for elders, men and youths, rock-lifting, jumps, stone-throwing, shot-put, tug-of-war and wrestling); the performance at the fountain of St. George; the custom of the shepherds offering lambs as prizes to the winners; the banquet at the churchyard; the Roumeli feast; and finally, the ceremonial dance signalling the end of the celebrations on the third day. During difficult times and wars, the festival may not have been that grand, but it had never stopped being observed. The descriptions of the festivities –as those have been documented in written accounts from 1835 onwards by travellers who had visited Arahova- confirm just how genuine Panigyraki has remained until nowadays. The pilgrim-visitors experience unique and unforgettable moments, and through the wholesome participation, they witness the true character of this celebration, which has remained unspoiled, despite the rapid development of the place.

The devoutness of locals towards the patron saint of Arachova has been moulded through the historic tribulations the place has undergone. Many traditional legends refer to the Saint's saving intervention during the years of the Turkish rule and the Greek Revolution. At the onset of the Fight for Freedom, the people of Arachova raised their own flag, embroidered with their patron Saint George. This was also the first flag of rebellious Roumeli, the banner of the Revolution, which was blessed at the church of Agia Paraskevi in Livadia by Bishop Isaiah of Salona, Bishop Dionysios of Athens and Bishop Neofytos of Talantion; the flag that was flown over the Tower of the Hour in Livadia and was later handed over to Greek Revolution hero Athanasios Diakos.

Above all, though, Panigyraki took on its national character after the Battle of Arachova in November 1826. The people of Arachova have the unshakable belief that it was Saint George the Trophy-Bearer who led the Greek fighters and their leader Georgios Karaiskakis to their glorious victory over the Turkish-Albanian troops of Musta Bey. This victory has gone down in history as the "Resurrection of the Revolution", while the locals associated and symbolically interpreted the unrivalled experiences of Fight for Freedom with their familiar, old acritic song for St. George, the "Panigyraki". Thus, the dragon of the song became the Turk who had deprived the Greeks of their freedom.

Panigyraki is proof that in Arachova, tradition is not isolated from reality, but it expresses the spirit and experiences of the locals of all ages.

Το "Πανηγυράκι" του Άϊ Γιώργη

Η λατρεία του Αγίου Γεωργίου στην Αράχωβα χάνεται στα βάθη του χρόνου και συνδέεται με τους θρύλους, τις παραδόσεις, τα τραγούδια και την ιστορία της.

Λαμπρή η εκκλησία του Αγίου στην κορυφή της Αράχωβας εντυπωσίαζε πάντα τους ξένους. Γραπτές μαρτυρίες βεβαιώνουν πως υπήρχε ήδη στα 1676. Όμως είναι άγνωστο πόσα χρόνια πριν υπήρχε στον ίδιο χώρο. Σε τούτη την πανέμορφη εκκλησία και στο γύρω χώρο γιορτάζουν οι Αραχωβίτες το Πανηγυράκι, την τριήμερη γιορτή προς τιμήν του Αγίου Γεωργίου.

Ζωντανή η πίστη των Αραχωβιτών στον Αφέντη Άϊ Γιώργη, όπως τον αποκαλούν, εκφράζεται στο Πανηγυράκι αυθόρμητα. Στη γιορτή αυτή έχουν ενσωματωθεί και διατηρούνται αμετάβλητα μέχρι σήμερα παλαιότατα έθιμα των ελληνικών πανηγυριών με αρχαιότατες καταβολές. Πουθενά ίσως στην Ελλάδα δεν έχει διασωθεί τόσο αυθεντική η εικόνα του ελληνικού πανηγυριού, όπως γιορταζόταν στο Βυζάντιο και στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Η λιτάνευση της ιερής Εικόνας του Αγίου Γεωργίου την παραμονή της γιορτής με βυζαντινή μεγαλοπρέπεια και απαράβατη τάξη, ο χορός των γερόντων, τα αγωνιστικά έθιμα (ο αγώνας του ανηφορικού δρόμου των γερόντων, των ανδρών και των νέων, το σήκωμα της πέτρας, τα άλματα, η λιθοβολία, η σφαιροβολία, η διελκυστίνδα, η πάλη), το δρώμενο στη βρύση τ' Άϊ Γιώργη, το έθιμο της προσφοράς αρνιών από τους κτηνοτρόφους που είναι τα έπαθλα των νικητών, το κοινό τραπέζι στην αυλή της εκκλησίας, το ρουμελιώτικο γλέντι και τέλος ο τελετουργικός χορός της λήξης του πανηγυριού την τρίτη μέρα είναι έθιμα που συντηρήθηκαν αναλλοίωτα στο χρόνο. Ίσως σε δύσκολους καιρούς και σε πολέμους να επηρεάστηκε η λαμπρότητα του πανηγυριού, ωστόσο ποτέ δεν έπαψε να γιορτάζεται. Οι περιγραφές των πανηγυριώτικων εθίμων, όπως διασώθηκαν σε γραπτές μαρτυρίες από το 1835 και εξής, από περιηγητές που ήρθαν στην Αράχωβα, επιβεβαιώνουν πόσο αυθεντικό έχει μείνει το Πανηγυράκι μέχρι σήμερα. Ο επισκέπτης-προσκηνυτής ζει πρωτόγνωρες και ανεξίτηλες καταστάσεις καθώς διαπιστώνει στην ομόψυχη συμμετοχή το βιωματικό χαρακτήρα της γιορτής που δεν αλλοιώθηκε από την αλματώδη ανάπτυξη του τόπου.

Η ευσέβεια των Αραχωβιτών προς τον πολιούχο Άγιο της Αράχωβας σφυρηλατήθηκε μέσα στις ιστορικές δοκιμασίες του τόπου. Πολλές παραδόσεις αναφέρονται στη σωτηριώδη επέμβαση του Αγίου στα χρόνια της τουρκοκρατίας και στην Επανάσταση. Στο ξεκίνημα του Αγώνα οι Αραχωβίτες ύψωσαν τη δική τους σημαία κεντημένη με τον προστάτη τους Άγιο Γεώργιο. Ήταν αυτή η πρώτη σημαία της επαναστατημένης Ρούμελης, το λάβαρο της Επανάστασης, που ευλογήθηκε στην Αγία Παρασκευή της Λιβαδειάς από τον Ησαΐα Σαλώνων, το Διονύσιο Αθηνών και το Νεόφυτο Ταλαντίου, κυμάτισε στον πύργο της Ώρας στη Λιβαδειά και παραδόθηκε στον Αθανάσιο Διάκο.

Προ πάντων όμως το Πανηγυράκι προσέλαβε και εθνικό χαρακτήρα μετά τη μάχη της Αράχωβας το Νοέμβριο του 1826. Ακλόνητη είναι η πίστη των Αραχωβιτών ότι ο Τροπαιοφόρος Γεώργιος οδήγησε τους Έλληνες αγωνιστές και τον αρχηγό τους Γεώργιο Καραϊσκάκη στην περίλαμπρη νίκη κατά των τουρκαλβανών του Μουστάμπεη. Η νίκη αυτή πέρασε στην Ιστορία ως η «Ανάσταση της Επανάστασης». Με το γνώριμό τους παλιό ακριτικό τραγούδι του Άϊ Γιώργη, το «Πανηγυράκι», οι Αραχωβίτες συνέδεσαν και ερμήνευσαν συμβολικά τα δυνατά βιώματα του Αγώνα. Ο δράκος του τραγουδιού έγινε ο τούρκος που στερούσε τη λευτεριά των Ελλήνων.

Το Πανηγυράκι αποδείχνει ότι εδώ στην Αράχωβα η παράδοση δεν είναι ξεκομμένη από την πραγματικότητα, αλλ' είναι έκφραση ψυχική και βίωμα του Αραχωβίτη κάθε ηλικίας.

Πέμπτη 22 Απριλίου

Thursday 22 April

18:00 **Έναρξη του πανηγυριού, Κανονιοβολισμοί, Κωδωνοκρουσίες**
Beginning of the festival Cannon fire and church-bell tolling

18:45 **Χορός γερόντων στο προαύλιο του Ιερού Ναού**
Dancing by olders in the courtyard of the Holy Temple

19:00 **Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβών και Λεβαδείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ**
Vespers officiated by His Lord Metropolitan Bishop Georgios of Thiva & Livadia

20:15 **Λιτάνευση της ιερής εικόνας του Αγ. Γεωργίου, που συνοδεύεται από Αραχωβίτες και Αραχωβίτισσες με τοπικές ενδυμασίες**
Procession of the Holy Icon of Saint George, accompanied by men and women from Arachova dressed in traditional local costumes

22:15 **Χοροί στην κεντρική πλατεία Παπαϊωάννου**
Traditional dances in the Papaioannou Central Square

ΛΙΤΑΝΕΥΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Παρασκευή 23 Απριλίου

Friday 23 April

07:00 Εωθινό, Κανονιοβολισμοί, Κωδωνοκρουσίες
Morning call, cannon fire and church-bell tolling

07:05 Όρθρος, Θεία Λειτουργία
Matins, Divine Liturgy

11:00 Αγωνιστικά έθιμα: Ανηφορικός δρόμος νέων, ανδρών και γερόντων στο πεδίο της μάχης του Καραϊσκάκη
Sporting customs: Uphill race for youths, men and olders at Karaiskasis' battlefield

ΑΠΟΝΟΜΗ ΕΠΑΘΛΩΝ

11:30 Το δρώμενο στη Βρύση του Αγίου Γεωργίου
Performance at the Fountain of Saint George

11:45 Τοπικοί χοροί στο προαύλιο του ιστορικού Ιερού Ναού του Αγ. Γεωργίου με Αραχωβίτικες ενδυμασίες
Traditional local dancing in the courtyard of the historic Holy Temple of St. George with dancers wearing traditional costumes from Arachova

ΔΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΒΡΥΣΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

19:30 Τερματισμός δρόμου 5000μ. (από Αγ. Μηνά) και Παραδοσιακοί χοροί στην πλατεία Λάκκας από το χορευτικό συγκρότημα του Λαογραφικού Ομίλου Αράχωβας
End of the 5000m race (from St. Minas) and Traditional dancing at Lakka Square performed by the Traditional Association dance group of Arachova

ΑΝΗΦΟΡΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΑΚΚΑΣ

Σάββατο 24 Απριλίου

Saturday 24 April

07:30 Εωθινό, Κανονιοβολισμοί, Κωδωνοκρουσίες
Morning call, cannon fire and church-bell tolling

07:35 Όρθρος, Θεία Λειτουργία
Matins, Divine Liturgy

11:00 Αγωνιστικά έθιμα: Άλμα απλούν χωρίς φόρα, Άλμα απλούν, τριπλούν, σήκωμα πέτρας με τοπική ενδυμασία, άλμα εις ύψος (στο προαύλιο του Ι. Ναού)
Sporting customs: Standing long jump, Long jump and triple jump, Rock-lifting with participants wearing traditional local costumes, high jump
(in the courtyard of Holy Temple)

18:00 Εσπερινός και Παράκληση του Αγίου
Vespers and Supplication to the Saint

21:00 Παραδοσιακή ορχήστρα δημοτικής μουσικής (πλατεία Παπαϊωάννου)
Performance by traditional Greek folk music band (in Papaioannou Square)

Κυριακή 25 Απριλίου

Sunday 25 April

7:00 **Εωθινό, Κανονιοβολισμοί, Κωδωνοκρουσίες**
Morning call, cannon fire and church-bell tolling

7:05 **Όρθρος, Θεία Λειτουργία**
Matins, Divine Liturgy

10:30 **Επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο του Γ. Καραΐσκάκη (στο προαύλιο του Ι. Ναού)**
Memorial service at the monument dedicated to Georgios Karaiskakis (in the courtyard of the Holy Temple)

10:45 **Αγωνιστικά έθιμα: σφαιροβολία, λιθοβολία με τοπική ενδυμασία, πάλη, διελκυστίνδα *(στο προαύλιο του Ι.Ναού)***
Sporting customs: shot put, stone-throwing with participants wearing traditional local costumes, wrestling tug-of-war (in the courtyard of the Holy Temple)

15:00 **Κοινό Τραπέζι - Αραχωβίτικο γλέντι στο προαύλιο του Ιερού Ναού με τοπικές ενδυμασίες. Μετέχουν Αραχωβίτες και επισκέπτες**
Traditional Arachovian banquet in the courtyard of the Holy Temple, with local costumes. All are invited to join in the feast

17:30 **Τέλος γλεντιού, τελετουργικός χορός γύρω από τον Ι. Ναό, "Χάλασμα" του Πανηγυριού. Χοροί στην πλατεία Παπαΐωάννου**
End of banquet, ceremonial dance around the Holy Temple, end of festival. Traditional dances in the Papaioannou Square

ΚΟΙΝΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΣΤΟ ΠΡΟΑΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ο ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟ "ΧΑΛΑΣΜΑ" ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΟΥ

Η Μάχη της Αράχωβας *(18-24 Νοεμβρίου 1826)* στην Ιστορία και την Ποίηση των Ελλήνων

«Η νίκη της Αράχωβας επεσφράγησε το έργον του Καραϊσκάκη και δια στεφάνου εκόσμησεν την κεφαλήν της πνεούσης τα λοίσθια επαναστάσεως ...»

Κ. Παπαρρηγόπουλος

✣ ✣ ✣ ✣ ✣

Χειρόγραφο του Μακρυγιάννη

Τρία πουλάκια κάθονται στης Λιάκουρας τη ράχη.
Τό να'τηράγει τη Λιβαδειά, τ' άλλο κατ' την Φοντάνα,
το τρίτο το καλύτερο μοιριολογάγει και λέγει:
«Τ' είν' το κακό που γένεται κι η ταραχή μεγάλη!
Εκίνησε ο Μουστάμπεγης στη Ράχωβα να πάγη.
Στη Δαύλεια ρίχνει το ορδί, στένει και τα τσαντήρια.
Τον μπαγιραχτάρη του έκραξε, κρυφά τον κουβεντιάζει:
«Σηκώστε τα μπαγιράκια μας στη Ράχωβα να πάμε,
Ρωμαίγους να σκλαβώσουμε, κεφάλια για να πάρω
και να τα στείλω στον Πασιά, στον Κιταγή βεζύρη».
Έλληνες τον τόπο πιάσανε, μουασερέ τον κάνουν.
Επτά ημέρες πόλεμο στη λάκκα και στα χιόνια.
Μουστάμπεγης σκοτώθηκε, του πήραν το κεφάλι,
άλλους τους πιάνουν ζωντανούς και άλλους
τους σκοτώσαν».

✣ ✣ ✣ ✣ ✣

Χορτάσαν οι κοράκοι στη Ράχοβα,
στο Δίστομο με τον Καραϊσκάκη.
Αδελφωμένο πολεμά της Λιάκουρας το χιόνι.
Θερίζει τ' άσπλαχνο σπαθί
κι ο πάγος σαβανώνει.

Α. Βαλαωρίτης

Το τραγούδι της Μάχης της Αράχωβας

Απάνω στην Αράχωβα, ψηλά στον Άϊ Γιώργη,
πολλά ντουφέκια πέφτουνε και σαματάς μεγάλος.
Μήνε σε γάμους πέφτουνε, μήνε σε πανηγύρι,
πόλεμος γένεται εκεί και σκοτωμός μεγάλος.
Ρωμαίγοι είν' που πολεμάν με τον Καραϊσκάκη
με Τούρκους πώχουν αρχηγό
αυτόνε το Μουστάμπεη,
πώχει Αρβανίτες διαλεχτούς το ούλο τρεις χιλιάδες.
- Αφέντη Άϊ Γιώργη, πολεμιστή και γριβοκαβαλλάρη,
αρματωμένε με σπαθί και με χρυσό κοντάρι,
μας ήρθε ο Μουστάμπεης ψηλά στο κεφαλάρι.
- Βγάτε να πολεμήσετε να μη μείνει ποδάρι.
- Έχει πασάδες μπόλικους, ασκέρι τρεις χιλιάδες.
- Βγάτε να τους μποδίσετε
για να μη μπουν στην πόλη,
ίσως και το ταχιά ταχύ να πέσει και το χιόνι,
τότες θα ξεπαγιάσουνε, θα ξεραθούνε όλοι.
- Καραϊσκάκη μ' αρχηγέ και πρώτε καπιτάνιε,
έβγα στο κεφαλάρι μας να μας ελευτερώσεις...
- Πάψε, Γιώργο μ', τον πόλεμο, μάσε τα γιαταγάνια
και μέτρα τους Αγαρηνούς,
μέτρα τους σκοτωμένους,
κι οι ράχες εγεμίσανε 'πό Τούρκικα κουφάρια.
Τον πάγο έχουν σάβανο, το χιόνι μαξιλάρι,
κι αυτός ο αρχηγός, ο καπετάν Μουστάμπεης,
σφαγμένος είναι κι αυτός, του λείπει το κεφάλι.
Μα τα κουφάρια είν' πολλά και μετρημό δεν έχουν.
Μαζεύουν που 'ταν εύκολο αράδα τα κεφάλια
και πύργο τότε στήσανε πέρα εις τα Πλατάνια,
κι ο πύργος ήτανε τρανός, τρανός σαν κυπαρίσσι
και γύρω του χορεύανε όλα τα παλληκάρια.

(δημοτικό)

Το Πανηγυράκι στο χρόνο!
Panigyraki in the past!

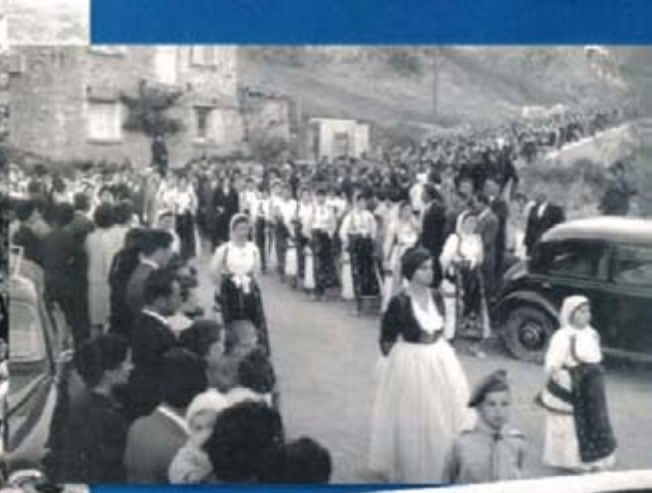

Γ. ΣΠ. ΑΡΑΧΩΒΑ. ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ - ARACHOVA. FEAST IN THE VILLAGE
ARACHOVA. LA FÊTE DU VILLAGE - ARACHOVA. DORFFEST AM

ΟΡΓΑΝΩΣΗ:

- ΔΗΜΟΣ ΑΡΑΧΩΒΑΣ
- ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Με τη συνεργασία του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου Ι. Ν. Εισοδίων της Θεοτόκου & τη συμμετοχή των Τοπικών Συλλόγων και όλων των Αραχωβιτών.